

נא להכיר, זהו יהל.

בכל יום שני, יהל נרגש לצאת

אל החוג החדש שאליו נרשם לא מזמן :

חוג טיפוס! איזה כיף!

זה החוג שיהל הכי אוהב .

טיפוס על קירות מיוחדים

במגוון מסלולים צבעוניים

כל צבע מייצג מסלול טיפוס אחר :

מסלול קל, בינוני או מאתגר.

הנה הגיעה השעה ארבע...

יהל שם על הגב את תיקו

אומר 'שלום' לבית, ויוצא לדרכו.

כשהיה מגיע לחוג, המדריך מברכו לשלום ,

ומסביר לו מה עליו לעשות היום.

"תחילה, עליך לטבול את הידיים באבקה הלבנה ,

זה חשוב, כדי למנוע החלקה."

הכוונה היא לאבקת מגנזיום שמטרתה לשפר את אחיזה

בזמן הטיפוס.

יהל מקשיב למדריך, כעת ידיו מוגנות ,

הוא מתחיל לטפס על הקיר ,

שתי רגליו אותו למעלה דוחפות.

יהל רוצה להגיע לקצה קיר הטיפוס -

לשם כך עליו להשקיע מאמץ,

הוא נחוש לעשות את כל מה שנדרש.

הוא מניף את שתי ידיו בהתרגשות גדולה ,

מלא שמחה מהניצחון ומההצלחה.

נועם, המדריך לטיפוס, מתחיל לדבר ,

יהל מצטרף להקשיב לו חיש... מהר... .

לאחר שטיפס על הקיר בהצלחה ,

מצטרף יהל לשאר הילדים בקבוצה.

המדריך להם מסביר

כמה דברים בנוגע לקיר :

"בקיר הטיפוס יש כמה מסלולים ,

מקצתם קלים, אחרים מאתגרים ,

כפי שהסברתי קודם, שימו לב להבדלים:

ישנו שוני בין צבעי המסלולים.

השוני נועד כדי שתצליחו לזהות ,

את דרגות הקושי של כל אחד מהקירות .

חשוב שתטפסו על כל המסלולים,

כך יהיה זה יותר מאתגר,

ותוכלו ללמוד כיצד על קשיים אפשר להתגבר!"

"למה צריך שיהיה קשה להגיע לסוף המסלול?"

שאל אחד החניכים לפתע, בבלבול...

"זאת שאלה מעולה, מה זה בעצם 'להתגבר',

אני מבטיח לכם שעל כך עוד נדבר.

בינתיים זכרו כי את הקושי בטיפוס צריך לאהוב,

אפשר לפסגה להגיע — רק כשישנם אי נוחות

ומכאוב."

זכרו כי את הקושי

בטיפוס צריך לאהוב

בין החניכים נפלה דממה.

"לאהוב מכאוב?" שאלו בפליאה

מה פירוש אותה אמירה?

"ומה עניין אי הנוחות? — גברה ההתעניינות,

דבריו של נועם המדריך עוררו בהם סקרנות...

"יש כאב חיובי שמחזק ומצמיח,

נדבר על כך בסוף האימון, אני מבטיח!"

ההבטחה של נועם מספקת את הסקרנות,

והילדים מגלים סבלנות.

"קדימה... המשיכו לטפס בלי להתמהמה,

אני אעבור ביניכם ואם יש צורך — אסייע."

יהל ניגש אל מפת הצבעים ,
שעליה הופיע דירוג המסלולים .
הוא בוחר במסלול הצהוב ,
"אין ברירה, את האתגר צריך לאהוב."

יש כאב חיובי שמחזק ומצמיח